

HELLO JADOO!

Tập 2

Tự tin

Lời: Yoon Huijeong | Tranh: Kim Jeongjin | Người dịch: Û Shinki

NHÀ XUẤT BẢN GIÁO DỤC VIỆT NAM

Lời ngỏ

**Tự tin chính là việc ta tin tưởng
và yêu thương bản thân mình.**

"Cô có thể viết bản thảo cho hấp dẫn hơn được không?".

Sau khi viết xong bản thảo cho cuốn **Tự tin** thì phía Nhà xuất bản đã nói với cô như thế.

Nghe xong, cô cảm thấy vô cùng mất tự tin. Nhưng cô đã lập tức điều chỉnh ngay lại suy nghĩ của mình.

"Đúng, mình còn có thể viết hay hơn được nữa!".

Cô quyết tâm lấy lại tự tin và bắt tay vào viết lại. Đồng thời cũng học thuộc lòng câu thần chú:

"Cả cô, người viết cuốn sách này cũng như các bạn nhỏ sẽ đọc cuốn sách này hãy cùng nhau trở thành những người tự tin nhé!".

Nhờ có được sự tự tin mà cuốn sách cô viết lại đã đến được với thế giới đầy các em ạ!

Đúng vậy, tự tin chính là việc ta tin tưởng và yêu thương bản thân mình.

Khi mọi người trên thế giới này nói rằng: "Nó chẳng làm được đâu!".

Thì các em hãy động viên mình rằng: “Không, mình có thể làm được!”.

Và kỳ tích sẽ đến vào chính thời điểm mà các em nói.

Khi các em tin rằng mình có thể làm được thì sẽ thật sự có được sức mạnh để làm được việc đó và khi mình trở nên tự tin thì mọi người xung quanh cũng sẽ bị thuyết phục và thừa nhận mình. Muốn có được sự tự tin, các em nên thực hiện từ những việc nhỏ nhất. Cứ tích lũy dần những việc nhỏ mà mình “đã làm được” thì các em sẽ nhanh chóng trở thành một người tự tin ngay thôi. Vì vậy, nếu các em không tự tin vào việc học tập của mình thì hãy thử thực hiện kế hoạch mỗi ngày học nhiều hơn đúng 30 phút so với hôm qua nhé. Hoặc nếu các em cảm thấy mình khó kết bạn với người khác thì hãy thử lại gần bạn đó và mở lời trước xem sao. Một câu thôi là đủ rồi. Chỉ cần các em làm được những việc nhỏ như vậy thì sự tự tin cũng giống như những hạt mầm, sẽ nhanh chóng đâm chồi nảy lộc.

Cô hy vọng sau khi đọc cuốn sách này, các em sẽ trở thành những cô bé, cậu bé đầy tự tin, biết tin tưởng và yêu thương chính mình.

Yoon Huijeong

Mục lục

1 Tự tin kết bạn Chào cậu, Mi-no! • 8

2 Tự tin học giỏi Vua đập giấy trở thành vua học tập • 32

Hi hi!

1 Chào cậu, Mi-no!

Tự tin kết bạn

Em muốn kết bạn với ai đó?
Vậy thì hãy thử chào hỏi bạn ấy
trước nhé!

Cuối cùng thì cũng lên năm thứ hai rồi. Jadoo vô cùng phấn khích khi bắt đầu học kỳ mới. Vì cô bé có sách mới, vở mới và cả đôi giày thể thao mới nữa chứ. Nhưng lý do thật sự khiến cô bé vui đến vậy, lại là thứ khác cơ. Đó chính là việc cô bé được theo học ở Võ đường Tae Kwon Do như hằng mong ước.

– *Chà, hô to năm lần!*

– *Tae Kwon!*

Ngày đầu tiên được nhận võ phục, Jadoo vui sướng mặc rồi chạy khắp nhà. Cô bé nhìn mình trong gương rồi hét toáng lên:

– *Mẹ ơi, Jadoo ngẫu lắm đúng không?*

Trong mắt Jadoo thì mình mặc võ phục là tuyệt nhất. Nhưng niềm vui khi được học võ Tae Kwon Do của cô bé không kéo dài được bao lâu. Tất cả chỉ vì cậu bạn Mi-no ở Võ đường Tae Kwon Do.

Ở trường thì Mi-no học khác lớp với Jadoo nên cô bé gặp Mi-no lần đầu tiên là ở lớp Tae Kwon Do. Jadoo rất thích Mi-no.

“Mình muốn chơi thân với Mi-no.....”.

Hây!

Mi-no mới trở về từ nước ngoài. Bố cậu ấy là người Mỹ, còn mẹ là người Hàn Quốc. Mi-no vừa cao lại trắng trẻo nữa chứ. Nhìn chẳng khác nào hoàng tử trong truyện cổ tích cả.

Hây!

Nhìn cậu ấy mặc võ phục rồi tập luyện mới bảnh làm sao.

Nhưng lạ lắm nhé! Jadoo vốn rất hoà đồng với các bạn khác nhưng cứ đến gần Mi-no lại chẳng nói được câu nào. Giá mà Mi-no mở lời trước thì tốt biết mấy nhưng Mi-no lại khá ít nói. Cậu ấy chưa từng nói chuyện với Jadoo lần nào cả.

Chính là từ lúc ấy, Jadoo không còn thấy vui vẻ khi đến lớp Tae Kwon Do như hồi đầu nữa.

- Jadoo ơi, thử biểu diễn cho bố xem hôm nay con học được gì nào!

Sau khi ăn tối xong, bố bảo Jadoo biểu diễn Tae Kwon Do cho cả nhà xem. Bố bảo rất thích nghe tiếng Jadoo vận nội công. Nhưng Jadoo thì chẳng có tâm trạng để thể hiện gì cả.

- Ôi, con chẳng biết đâu!

Đúng là búp bê! ~ Búp bê! ~

Jadoo uể oải thực hiện các động tác Tae Kwon Do, nhìn không khác nào mấy con mực đang ngọ nguậy.

– Ở Jadoo nhà ta làm sao thế kia? Suốt ngày hát Tae Kwon Do, Tae Kwon Do mà giờ đã chán rồi à?

Mẹ cũng nhìn Jadoo đầy nghi hoặc. Jadoo thì chẳng nói gì. Đạo này, Jadoo thường hay nhìn Mi-mi rồi nghĩ.

U oa ~
Xinh quá!

Nhìn như
công chúa ý!

“Giá mà mình cũng xinh như Mi-mi!”.

Jadoo thì vừa đen vừa thấp. Jadoo cũng biết là mình không xinh. Từ khi còn bé, người lớn lúc nào cũng chỉ khen Mi-mi xinh thôi.

“Ôi, làm thế nào để xinh như thế nhỉ? Em ấy đúng là búp bê mà. Búp bê!”.

Mình thì vừa

đen...

Mình

cũng biết

“Em thì mặt mũi trắng trẻo thế mà chị lại đen thế kia! Nhìn chẳng giống hai chị em gì cả. Ha ha!”.

Dù vậy nhưng Jadoo cũng chưa bao giờ cảm thấy buồn phiền cả. Vì Jadoo là cô bé rất mạnh mẽ. Nhưng chẳng hiểu sao cứ đến gần Mi-no, cô bé lại mất hết tự tin.

“Mình mà xinh như Mi-mi thì chắc Mi-no đã lại làm quen với mình trước rồi nhỉ?”.

“Mi-no giỏi tiếng Anh như vậy, chắc sẽ nói chuyện bằng tiếng Anh nhỉ?”.

Khi Jadoo đang mải mê suy nghĩ thì tiếng chuông điện thoại vang lên. Là cô giáo ở trường Mầm non của Mi-mi.

Mẹ nói chuyện điện thoại rất chăm chú, sau đó thì cúp máy với vẻ mặt đầy lo lắng.

...vừa thấp

là mình

không xinh mà!

- Mi-mi, hôm nay ở nhà trẻ, con khóc vì nhớ mẹ à?

- Vâng ạ!

- Sao thế con? Mi-mi nhà ta đâu phải cô công chúa hay khóc nhè đâu! Có chuyện gì thế con?

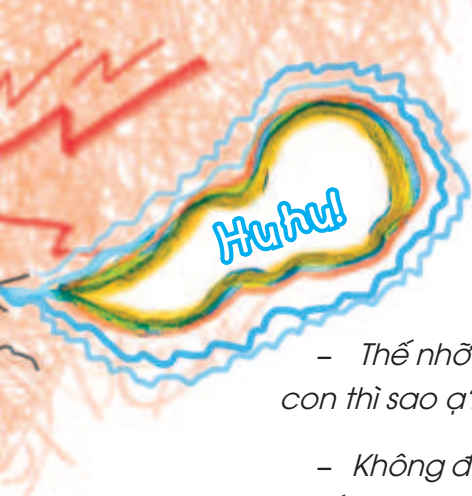
Mi-mi nghe mẹ hỏi thì ngập ngừng trả lời:

- Thật ra thì... Ha-neul không chịu chơi với con.

Mi-mi nói, dạo này, Ha-neul ở cùng khu phố, không chịu chơi cùng con bé. Mẹ thấy vậy liền ôm Mi-mi nói:

- Mi-mi này, những lúc như vậy con đừng khóc mà hãy chủ động đến chỗ Ha-neul rồi nói với bạn ấy: "Ha-neul ơi, bọn mình cùng chơi nhé!". Con cứ thử làm vậy xem sao.

– Thế nhờ Ha-neul vẫn không chịu chơi với con thì sao ạ?

– Không đâu. Sẽ không có chuyện đó đâu. Nhất định bạn ấy sẽ chơi với Mi-mi xinh đẹp của mẹ.

Mi-mi nghe mẹ nói thì gật đầu. Jadoo thấy Mi-mi như vậy bèn nghĩ:

“Phải rồi, đơn giản vậy mà..... Hay mình cũng thử bắt chuyện với Mi-no trước nhỉ?”.

Vì vậy, Jadoo quyết định sẽ lấy hết dũng khí. Phiền muộn như vậy, đâu có hợp với Jadoo.

Jadoo vội trở về phòng rồi nhìn vào gương luyện tập.

“Chào cậu, Mi-no. Hẹn gặp ở võ đường hôm nay nhé!”.

Con hãy nói với bạn ấy rằng:
"Bọn mình cùng nhau chơi nhé!".

Mi-mi thấy vậy thì nhìn
chằm chằm Jadoo hỏi:

- *Chị ơi, chị đang làm gì thế?*
- *Ngày mai em nói với Ha-neul còn chị nói với Mi-no nhé! Đập tay nào!*

Thấy Jadoo giơ tay ra, Mi-mi cũng ngỡ ngác đập tay với chị. Sau khi tắt điện nằm xuống, Jadoo cười tươi roi rói. Quyết tâm xong, cô bé cũng cảm thấy trong lòng nhẹ nhõm hơn hẳn.

Ngày hôm sau, Jadoo cứ chờ mãi, chờ mãi để gặp Mi-no. Nhưng cô bé lại chẳng gặp được Mi-no ở trường. May mà cuối cùng cũng gặp được Mi-no trên đường đến lớp Tae Kwon Do. Jadoo hít một hơi thật sâu rồi lấy hết dũng khí hét thật lớn với Mi-no.

– Mi-no ơi! Joo Mi-no!

Mi-no hơi giật mình một chút, có vẻ định quay lại phía sau. Jadoo tiến lại gần nói:

– Cậu đến lớp Tae Kwon Do đấy à? Bọn mình cùng đi nhé!